Ἡράκλεια. περὶ τὰ 590 μ.Χ.

Θεοφυλάκτου Συμοκάττα ἱστοριῶν. Βόνν. ἔτ. 240

Προσπεσόντας τοίνυν τοῦ αὐτοκράτορος τῇ Σηνοβρίᾳ, εἰς τὴν Πέιρινθον, ἣν Ἡράκλειαν εἴθισται τοῖς νεωτέροις ἀποκαλεῖν, διὰ ταυτησὶ τὰς ὁρμὰς ἐποιεῖτο. τοίνυν τὰ ὄρους τὰς πηδῶσας τῆς περὶ αὐτὰς ἀρτίας κατασκευῆς μηδὲν πρὸς βάσιμον ἐνωμοσμένην ἀποδεδεῖσθαι. τοῦ ἀποπόρου τοίνυν ἀναρρομένου τοῦ αὐτοκράτορος κατηρέφθη ὕδωρ ἐξαίσιον, ἀνέμων τε ἀπαβεύτων ἐπηνοιόθη κυήματα, ὡς τοῖς ἐρέταις τοῦ τε προτιμόδοις χαίρειν φάσκοντας τῇ κωπῇ ἐρείδειν πανεσθαι. τῶν δὲ ἐπιτρόπων τὰ σκαφη, τὸν δὲ αὐτοκράτορα ἅμα τῇ περὶ αὐτὸν δεξιοτέρῳ παραδόξῳ σωτηρίᾳ ἐν τῷ Δουνοβίᾳ διασωθῆναι, τὴν ταυαγίαν ἐκφύγοντα. ἐν τούτῳ δὴ τὰ χωρίῳ κυκλωσαμένου ὁ αὐτοκράτωρ, ἐξ ἐωθινῆς αἰθρίας μετόμενος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν βασίλειον ἵππον ἐς Ἡράκλειαν ἤιεται. ἐπὶ τὸν τοίνυν Γρουπερίας τῆς μαρτύρου νεὼν ἐτελεμνίζεται, ὡς οἷόν τε ἦν ἐμμήσας τὸ τέμενος ῥήματά τε ἐπιδοὺς ἐφ' ᾧ τὰ πυρίκαυστα ἀποτινύοντα τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν Ἀβάρων πρὸς νεώτερον κόσμον μεταφυτεῖν, καὶ τὰς δυνάμεις ὀνάταξας ἀνέβοιτο τοῦ ἄστεος. ποιήσας τοίνυν παρασάγγας τεσσαρας, ἡλίου μεγίστου στρατοπεδευό-

καὶ εἰδή τι ὑψηλὸν χωρίον τὴν θέσιν, πολύανδρόν τε
καὶ ἀγδαλιὰς τῶν ἐπ' ἐπιστιτιμὸν ἀπεριρρεόμενον.
κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χῶρον τάφρον ὁ βασιλεὺς διε-
γράψατο. τῶν δὲ περιπόλων τοῦ αὐτοκράτορος
καὶ αὐγαίας τῇ βασιλικῇ περιβαλλομένων δορυ-
φορίας πρὸς κοσμιότητα, ἐπράγη γύραλον, ἡ δὲ
βοὴ δίκην καὶ εἰς τὸ ἀνωτότερον κατεφέρετο· ὠδῖνες γὰρ παρεγένοντο τὸ γύραλον. τῶν μὲν οὖν περὶ τὸν αὐτοκράτορα τὶ ἀναστατὴ ἐξεγείρει κλύων τῆς δυσφορίας τὴν ἄνδρωπον. ἐκεῖ δὲ ἐν τῷ ὁλοκόκκινῳ [illegible] τὴν τε τῆς βοῆς αἰτίαν [illegible] τὸ γύραλον [illegible] ὀνομαζόμενα βασιλικὰ [illegible] ὀν. παιδίον γὰρ ἦν ὀφθαλμῶν τε καὶ βλεφαρίδων καὶ ὀφρύων ἄμετρον, χειρῶν τε καὶ κραγιόνων ἀμέτριόν τε καὶ διαπρεπέστατον· πρὸς δὲ τῷ ἰσχνῷ ἡδύ τι καὶ οὐράνιον ἦν προσφυές. ἀπὸ τούτου δὴ τοῦ θεάματος ὁ ἀναστατὴς ἱστερῆσαι τὸν τρόπον ὅτι τὸν βασιλέα τόν τε πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον παδείμωσεν. ὁ μὲν οὖν αὐτοκράτωρ εἰς θεὰν τοῦ τέρατος μετρεῖ, καὶ ὅπερ τοῦτο πάνυ πολλὰ θήκεν τὴν ρυθμὸν τὸ τέρατος ἐξεπάσαι, μηδὲν τι διαφοὶ ἀπὸ ὧν πολλῶν πολαμένων τὸ θέατρον, τὸ δὲ τέρας ἀπαιρεῖσθαι μεμάν. ἡ μὲν ἂν τεραστοτόκος ἀφέθη, τὸ δὲ παιδίον τὸ ζῆφος ἡρπάζετο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ